DE VORBĂ CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

MIRCEA DAVID: *Grea, dar frumoasă e „meseria" de portar*

— Îi vezi? Sînt teribili: nici în finala Cupei intercontinentale n-ai să întîlnești atîta pasiune și înverșunare!...

Și Mircea David mă invită să privesc pe fereastra unuia din apartamentele de pe magistrala Nord-Sud. Pe un teren improvizat, în pîcla serii de toamnă, două echipe de puștani își dispută cu înverșunare balonul...

— Pe mine mă știu din auzite, *continuă Mircea David*. Vin la mine să le arăt fotografii. Uneori îi arbitrez. Observi cît sînt de disciplinați? Le-am explicat că un jucător n-are voie să vorbească pe teren. Și ei mă ascultă. Asta, spre marea satisfacție a... locatarilor.

David zîmbește. Și-a păstrat același zîmbet tineresc și numai firele încărunțite trădează trecerea anilor.

— Iată de ce — *continuă el plin de însuflețire* — consider bune măsurile luate de federație pentru înființarea centrelor de copii și formarea echipelor de fotbal în școli. De aici, dintre acești copii inimoși, se vor ridica mîine marii fotbaliști! Uite, privesc la ei și văd parcă toată copilăria mea!... Jocul de oină, apoi primul meci de fotbal la Oradea cu o minge de cîrpă. Eram un copil slăbuț, cam... pirpiriu și nimeni n-ar fi bănuit c-o să iasă din mine un fotbalist! Baratki m-a învățat să fac gimnastică și să beau lapte cît... șapte! Cu trecerea anilor mă „fortificasem", mă simțeam agil și puternic. Numai cu... înălțimea stăteam cam prost! Și iată c-a venit meciul „consacrării". Echipa liceului nostru „Emanuil Gojdu" întîlnea, într-o partidă tradițională „Comerțul", care numără în formație mulți jucători de la C.A.O. Cei de la „Comerț" ne-au „presat" mai mult și, văzîndu-mă mic, au tras mereu pe sus, dar spre norocul meu... peste bară. În min. 88 am apărat un „11 m." tras pe jos, am aruncat mingea departe la centru și interul nostru a marcat golul victoriei. Eram de acum... cineva! În clasa a VII-a plecasem să-mi petrec vacanța la Tg. Ocna, dar m-am trezit cu o telegramă de la antrenorul Remeny. *„Vino urgent Oradea"*. Portarul C.A.O.-ului, marele Czinczer își fracturase mîna. Astfel că la 17 ani — prin forța împrejurărilor — intram în echipa C.A.O.-ului, echipa cu înaintarea „de aur" care făcea să... tremure toate apărările pe vremea aceea: Glanzman — Covaci — Ronai — Bodola — Cociș! Cînd m-a văzut „nea Luchide" în gară, la București, cu șapca de liceu, a glumit: *„Ce-ați venit cu puștiul acesta?"* Remeny a zîmbit și el într-un fel ciudat: *„Ei, o să ai nevoie într-o zi de el și în națională, la București"*. Am jucat atunci primul meci de campionat cu Juventus (cu Melchior, Dobo și ceilalți la înaintare) și am cîștigat cu 4—2. Astfel a început drumul meu în fotbal, un drum presărat cu emoții, bucurii, tristeți și amintiri de neuitat.

— Grea „meseria" de portar, nu-i așa?

— Grea, dar plină de satisfacții. Portarul hotărăște în ultimă instanță biruința sau înfrîngerea echipei. Uite, eu urmăresc foarte atent activitatea fotbalistică de la noi și reții un lucru esențial. Valoarea echipelor noastre este sensibil apropiată. Iar forma bună, constantă, a portarilor, determină poziția echipelor în clasament. Vrei exemple? Mișu Ionescu a făcut ca Petrolul să ia campionatul anul trecut. Mult discutata echipă a Progresului și-a datorat în mare măsură locul fruntaș în clasament, atîtea etape, lui Mîndru, iar Universitatea Craiova lui Papuc. Și chiar revenirea lui Dinamo are la bază forma excelentă a lui Datcu. Mai mult ca oricînd, e valabilă constatarea că „un portar mare face cît o echipă mare"...

— În ce crezi că stă „secretul" unui portar de clasă?

— În primul rînd trebuie să aibă intuiția jocului. Vezi d-ta, detenta, plonjoanele se învață la nemiloasa groapă de nisip, dar intuiția e ceva nativ; cu ea te naști și ea te ajută să te orientezi, să știi ce ai de făcut într-o fracțiune de secundă. Eu, de pildă, luam parte la joc tot timpul. Uneori mă aventuram în careu, dar atunci cînd era necesar s-o fac! Pavlovici, marele meu rival, era mai sobru, mai reținut. Alt stil. El intra în „stare de alarmă" din momentul cînd poarta îi era în primejdie. Pentru mine „alarma" suna mai devreme, din momentul declanșării atacului și de aceea, uneori, interveneam pe la marginea careului, ca un veritabil fundaș. Nu e nimic nou aici! Copiasem și eu cîte ceva, cum s-ar spune, de la Hiden și Zamora, pe care avusesem fericirea să-i văd în plină glorie!... Eram plin de ambiție și mîndrie. Nu vroiam să primesc gol! Am suferit 21 de fracturi, începînd cu degetele și terminînd cu brațele. O dată, la un meci VENUS — JUVENTUS, CÎND CONDUCEAM CU 5—0, m-am aruncat în picioarele lui Naciu care n-a mai putut să mă evite și m-a accidentat. Am stat un an pe tușă. Cu toate că aveam avantaj 5 puncte, NU VROIAM SĂ PRIMESC GOL! Înaintea oricărui meci, analizam ADVERSARII. Pregăteam „lecția"! Știam că Baratki făcea fentă de corp pe stînga și trăgea spre dreapta. Știam că Dobay are două „unghiuri", că între 16 și 6 metri va trage în colț pe jos, iar dinafara careului va șuta cu boltă. De aceea, la antrenamente îl rugam pe Ploeșteanu sau pe Bodola: — „Trage azi ca Baratki... Că duminică îmi va fi mai ușor..."

— Care crezi că sînt cele mai bune partide pe care le-ai făcut?

— Se spune că la Roma a fost meciul „vieții" mele. Eu cred însă că am făcut „treabă" mai bună la Belgrad, cînd cu o echipă foarte „proaspătă" am învins cu 2—1. Sîrbii au venit cu „tăvălugul" peste noi, Tîrnanici și Ața Petrovici m-au bombardat fără încetare, dar n-au mai reușit să schimbe rezultatul. Memorabilă mai este și a treia din cele patru finale de Cupă, Venus — Rapid, jucată pe Giulești. Atunci ziarele au scris „David — Rapid: 2—2!" ... *S-a făcut tîrziu. Meciul puștilor s-a terminat de mult.*

Dar David mai are ceva de adăugat:

— După ce terminam antrenamentul și ieșeam din „iadul de zgură" din Splai, făceam un duș îndelungat, apoi, ocrotiți de întunericul nopții, luam drumul casei! Îmi beam sticla de lapte, iar la zece eram în pat... Ar fi crezut cineva în... minunea asta? Nimeni decît cei ce știu adevărul și-l pot spune și acum... Căci fotbalul îți cere unele sacrificii și are o lege ciudată și aspră: dacă nu-i dai totul, nu-ți dă nimic!

George MIHALACHE

Mircea David, în fruntea echipei României, în memorabilul meci de la Roma, din 1940, în care a fost supranumit „il Dio".

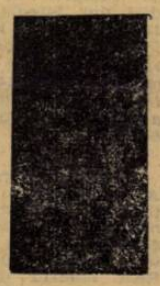

TUMULTUL STADIOANELOR ÎN VERSURI

A trecut aproape un an de la meciul Internazionale — Dinamo. Dinamo București, cum vă amintiți, cîștigase prima întîlnire cu 2—1 la București prin golurile înscrise de Frățilă și Haidu. La Milano, în meci retur, Inter a cîștigat cu 2—0, smulgînd calificarea în extremis, datorită golului marcat de Facchetti în minutul 89.

Acest meci de fotbal i-a inspirat publicistului sportiv italian GAIO FRATINI un poem pe care-l reproducem mai jos împreună cu o altă poezie, mai recentă, a aceluiași autor.

INTER — DINAMO

De la meciul Inter–Dinamo din 16 decembrie 1965,
Facchetti și cei de la Inter sînt....
O forță de șoc.
Păzitor de „aripi", te implor,
Nu atinge picioarele de gazelă.
...Dinspre stînga se profilează
Silueta de viking a lui „Fac".
Încrîncenată e lupta
Și străpungerea o tornadă.
Datcu zboară ca Icar,
Dar mingea, spre stînga, scutură plasa.
Noi, cei din Milano, sîntem toți în picioare și strigăm!
Iar inima – o fotbal! o bătrînețe! –
E gata să se înece,
Sugrumată de neliniștea așteptării.
Noului „centru atacant"
Muzică, flori și umezeala ochilor.
E frig, sîntem atît de departe
Altfel...

REAL — PENAROL

Acest Real Madrid, atît de mîndru, atît de crispat,
Acest Real Madrid, tremurînd de teama înfrîngerii ca un copil
Sub reflectoare, altădat-atît de sigur de el,
Cîștigînd datorită acelei flăcări care se numește orgoliu.
Acest Real Madrid sensibil și tandru, nostalgic ca regretele
Aspru ca timpul cînd trece echinocțiul,
Acest Real persecutat, ucis și negat,
Frumos ca o zi rece de iarnă,
Privește ca un taur învins în arenă
Hainele de lumină ale matadorului victorios –
Penarol.

În românește de **I. GOGA**

FOTBALUL ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Un liceu cu tradiție

Ne aflăm în curtea liceului „Alexandru Ioan Cuza", din București. Zarvă multă. Se dispută finala la fotbal pe școală între clasele a XI-a A și a X-a B.

Această frumoasă inițiativă de a se organiza un campionat de fotbal pe școală aparține tovarășului director Dumitru Stăncescu și profesorului de educație fizică D. Făgădău. Au participat echipele celor 19 clase de băieți, competiția desfășurîndu-se după sistemul eliminatoriu.

Regulamentul de joc a fost întocmit ad-hoc, în funcție de condițiile materiale existente. Meciurile s-au desfășurat pe un teren redus, la porți de handbal în 7. Fiecare echipă a fost alcătuită din cîte 4 jucători de cîmp și un portar, cele 3 rezerve putînd fi utilizate pe tot parcursul meciului, ca la hochei Durata: două reprize a 30 minute fiecare.

La capătul unui meci echilibrat, echipa clasei a XI-a A a reușit să cîștige finala cu colegii din a X-a B, cu scorul de 7—6. Au înscris: Vasilescu (3), Juncu (2), Iorgu (1) și Chivu (1), respectiv Teodorescu (2), Constantinescu (2), Niculescu (1) și Maluspărteanu (1).

Direcțiunea liceului „Al. Ioan Cuza" merită felicitări. Exemplul trebuie urmat și de alte școli și licee, chiar dacă nu peste tot condițiile pentru practicarea fotbalului sînt dintre cele mai bune. Pasiunea și dragostea pentru fotbal pot găsi multiple formule de desfășurare în orice curte a școlii. Profesorul D. Făgădău ne spunea: **„În cadrul orelor de educație fizică, o mare parte o afectez fotbalului. Elevii dovedesc multă dragoste pentru acest joc, iar roadele nu s-au lăsat așteptate. Elevi ca Iorgu, Juncu și Niculescu, au progresat de la an la an, acum ei făcînd parte din diverse echipe de juniori ale cluburilor bucureștene".**

Tov. director D. Stănescu, un mare pasionat al fotbalului, se supără și nu prea atunci cînd... geamurile ferestrelor școlii sînt sparte cu mingea. În schimb, nu admite ca vreun „fotbalist" să fie slab la învățătură. Ne spune: **„Liceul nostru are o veche tradiție fotbalistică. Aici au învățat: Voinescu, Ozon, Nicușor, Flamaropol, Bogdan, Titi Popescu, Novac, Gică Bărbulescu, iar tradiționalele meciuri cu „Spiru Haret", „Cantemir" sau „Mihai Viteazul", ne-au dat întotdeauna cîștig de cauză. La liceul nostru tradiția trebuie respectată".**

GH. NICOARĂ

Cîștigătorii primesc plachete

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE PORȚI

ORIZONTAL. 1) Are atracție cînd pentru o poartă, cînd pentru cealaltă — Jucător insistent care controlează balonul pînă la poartă. 2) Pe lîngă poartă! — Inventarul golurilor ambelor porți. 3) Sînge... de portar! — Aplică regulamentul între cele două porți (pl). 4) A indica locul infracțiunii — Notă scoasă din plasă! — Sfîrșit de sezon! 5) Geo Tomescu — Mareșal francez — Compun o tripletă în fața porții. 6) Visul portarului! — Ultima înfruntare între o poartă și alta (pl) — Real, pe aripi! 7) În cel de al porții, își țese pălanjenul plasa — Termen de comparație pentru Dobay, spaima portarilor de odinioară. 8) Emoția oricărui portar înaintea unui meci decisiv — Educația Fizică — Unități de lungime. 9) Jucător la „Industria Sîrmei" Cîmpia Turzii — Bunicul țuicii — Relativ la viață. 10) Asaltul duminical al porților — Face oficiul destinului la alegerea porții. 11) În echipamentul portarilor — Scenă fotbalistică cu două porți. 12) A conduce balonul spre poarta adversă — Celebru portar spaniol.

VERTICAL. 1) Constituie geometria porții — În mod obișnuit, centrează în fața porții. 2) A se deplasa rapid de la o poartă la alta — Un penalti apărat de portarul advers. 3) Idealul unui portar pentru poarta sa — Asigură cantonamentul unei echipe sportive. 4) Colaborează cu salata — Generator de fum — Dușmanul porții de hochei 5) Negație — Un portar cu calități acrobatice — Transmiterea balonului în drumul său spre poartă. 6) O jumătate de bară! — Atacant de altădată. 7) Trăgător la poarta adversarilor echipei U.T.A. — Avatar al țigării. 8) Cealaltă jumătate de bară! — La Tulcea, în centru! — Apreciere la adresa portarilor. 9) Riu pe Coasta de Fildeș — Echipă engleză — Riu în Siberia. 10) Joacă în echipa care prezintă „Centrul înaintaș a murit în zori" — Jucător care destramă acțiunile la poartă ale adversarilor. 11) Lovitură spre poartă din colțul terenului — Conform clasamentului, are poarta cea mai bine apărată. 12) Localitate în Nigeria — Antrenor al echipei naționale (2 cuv.)

Cuvinte cunoscute mai puțin: GIE, NSI, NEM, ERI.

I. B.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	B	A	L	O	N	■	T	E	N	A	C	E
2	A	L	A	T	U	R	I	■	S	C	O	R
3	R	E	C	E	■	A	R	B	I	T	R	I
4	A	R	A	T	A	■	L	A	■	O	N	■
5	■	G	T	■	B	I	E	■	T	R	E	I
6	E	A	■	F	I	N	A	L	I	■	R	L
7	X	■	C	O	L	T	■	C	■	■	■	I
8	T	R	A	C	■	E	F	■	M	I	L	E
9	R	A	B	■	P	R	U	N	■	■	I	O
10	E	T	A	P	A	■	M	O	N	E	D	A
11	M	A	N	U	S	I	■	T	E	R	E	N
12	A	T	A	C	A	■	■	A	M	■	R	A